

Arrest

**nr. 56 489 van 22 februari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 september 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 oktober 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 februari 2010.

1.3. Op 25 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van gemengde Ashkali-Roma origine, uw vader is Ashkali en uw moeder is Roma, en bent u geboren en getogen in Ferizaj (Kosovo). U bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo verbleven u en uw familie gedurende twee maanden in Skopje (Macedonië). Na afloop van de oorlog keerden jullie terug naar Kosovo. U en uw familie woonden er in het huis van een oom. In Kosovo ging u gedurende zeven jaar naar school. Op veertienjarige leeftijd stopte u uw studies omdat u niet langer naar school durfde te gaan. De Albanezen sloegen u en namen uw boeken af. U sprak hierover met uw leraren, maar deze stonden machteloos. Uw vader sprak met de directeur van uw school, die hem aanraadde om u van en naar school te vergezellen. Uw vader had het echter te druk om dit iedere dag te doen. Uw moeder, die in 2008 overleed, was immers ziek sinds 2001-2002 en hij moest ook voor haar zorgen. Toen u in het zesde jaar zat, stapte uw vader naar de politie om over uw schoolproblemen te vertellen. De politie zou de situatie in het oog houden, maar dit haalde niet veel uit. De politie kon niet altijd controleren en wanneer de politie er niet was, werd u nog altijd aangevallen. Sinds u niet meer naar school ging, had u geen vast werk in Kosovo. U was bang om werk te zoeken. Wanneer u een job dichtbij huis kon vinden, deed u het, maar over het algemeen was er in Kosovo geen werk. Ook de meeste Albanezen hadden geen werk. Op een nacht in de loop van 2004 of 2005 drongen gemaskerde Albanezen uw huis binnen. Ze hadden eerst jullie hond vergiftigd. Toen ze de kamer van uw zus G.(...) en uw schoonzus wilden binnengaan, werden uw ouders wakker. Uw vader riep dat hij de politie zou bellen en daarop gingen de indringers op de vlucht. Uw vader wilde aanvankelijk de politie verwittigen, maar een neef, A.(...) M.(...), praatte hem dit uit het hoofd. Hij dacht dat de situatie hierdoor alleen nog zou verslechteren. Op een andere dag was u op stap met uw broer M.(...) en drie neven, A.(...), J.(...) en A.(...) M.(...). Jullie werden gevolgd door Albanezen. Om te ontsnappen, gingen jullie een restaurant binnen. Ze volgden jullie naar binnen en beledigden jullie. Ze maakten jullie uit voor zigeuner en zeiden dat er voor jullie geen plaats was in Kosovo. Jullie wachtten tot ze vertrokken en keerden daarna terug naar huis. Tijdens het carnaval van 2006 was u op stap met een vriend, L.(...) M.(...), toen jullie omringd werden door een bende jongeren die jullie wilden slaan. De politie kwam tussenbeide en nam u mee. Ze beschuldigden u ervan die andere jongeren lastig te vallen. U ontkende. De politie hield u een half uur vast en liet u daarna gaan. Ongeveer twee jaar geleden hadden u en L.(...) M.(...) werk gevonden bij een automecanicien. Jullie moesten de werkplaats opruimen en schroot wegbrengen dat verkocht zou worden. Op een dag waren jullie onderweg met een kar schroot toen jullie werden gestopt door drie personen die jullie beschuldigden van diefstal. Jullie legden hen uit dat jullie niets gestolen hadden en dat jullie bij een mecanicien werkten. Een van hen gooide een brandende sigaret in uw gezicht. Uit angst dat de zaak zou escaleren liep u weg, uw vriend en de kar achterlatend. L.(...) werd aangevallen en kreeg messteken in zijn been. Hij stapte naar de politie, maar deze deed niets. Sindsdien durfde u niet meer buitenkomen en gaan werken omdat ze gezegd hadden dat ze u ook zouden weten te vinden. Op een avond, anderhalf jaar geleden, was u op stap met een andere vriend, T.(...), in Prishtinë. De politie voerde controles uit op straat en hield jullie tegen. U denkt dat de politiemannen gedronken hadden. Ze beledigden jullie en jullie werden uitgemaakt voor zigeuner. Ze vroegen vanwaar u was en wat u daar kwam zoeken. U zei dat u uit Ferizaj kwam en op bezoek was bij uw zus. U moest uw papieren tonen, maar u had deze niet op zak. Nadien lieten ze jullie gaan. U diende nooit klacht in bij de politie naar aanleiding van uw problemen omdat u bang was dat hierdoor de problemen zouden verergeren en omdat u van mening was dat ze u toch niet zouden helpen. U signaleerde uw problemen, onder meer met de politie, ook nooit bij de lokale vertegenwoordigers/leiders van de Ashkali of Roma omdat zij zelf ook problemen hebben. Omwille van de problemen besloten u en uw broer, M.(...) M.(...) (O.V. 6.496.192), uiteindelijk om het land te verlaten. Op 26 september 2009 verlieten jullie Kosovo en reisden jullie naar België, waar jullie op 28 september 2009 asiel vroegen. Uw broer keerde in januari 2010 vrijwillig terug naar Kosovo omdat uw vader, die ernstig ziek is, hierop aandrong. Uw familie in Kosovo leeft in moeilijke omstandigheden. Ze leven van dag tot dag. Er is geen elektriciteit, geen werk etc. Uw ooms in Duitsland steunen uw familie financieel. U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat u er geen toekomst hebt.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 14 juli 2009; uw Kosovaarse geboorteakte, afgeleverd te Ferizaj op 24 juni 2009; en een attest van de Democratische Partij van Ashkali in Kosovo (PDAK) d.d. 13 oktober 2009 ondertekend door N.(...) E.(...), waarin wordt bevestigd dat u tot de Ashkali-gemeenschap behoort. Uw vader is dit document na uw vertrek uit Kosovo gaan afhalen als een bewijs van uw etnische origine.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op een voorname tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asielinstanties. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat op een nacht in de loop van 2004 of 2005 onbekenden uw ouderlijk huis zijn binnengedrongen. U denkt dat het Albanezen waren. Eerst hadden ze jullie hond vergiftigd en vervolgens waren ze het huis binnengekomen. Ze gingen naar boven en wilden de kamer van uw zus G.(...) en uw schoonzus binnengaan en hen verkrachten. Toen uw vader wakker werd en ermee dreigde de politie te verwittigen, sloegen ze op de vlucht (zie gehoorverslag CGVS p. 9-11). Gevraagd of mensen nadien nog geprobeerd hadden om uw huis binnen te komen, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Eerder, bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 16 oktober 2009 situeerde u dit incident echter in de zomer van 2008 (zie vragenlijst CGVS p. 2). Toen u hiermee werd geconfronteerd had u geen afdoende uitleg voor deze uiteenlopende beweringen. U verklaarde niet te weten waarom u dat gezegd had tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en voegde hieraan toe dat u toen onder psychologische druk stond omdat u pas gescheiden was van uw familie (zie gehoorverslag CGVS p. 10). In dit verband dient opgemerkt te worden dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat tijdens de gehoren. Uit de gehoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat deze op normale wijze hebben plaatsgevonden. Overigens mag van een asielzoeker worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties een coherent en waarheidsgetrouw verhaal vertelt, en dat hij de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst correct kan situeren in de tijd. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een eenduidig verhaal te vertellen. Toen u hierna nogmaals gevraagd werd wanneer bovengaan incident plaatsvond, bleef u het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Het is evenwel niet aannemelijk dat u dergelijke zaken intussen vergeten zou zijn. Bovenstaande bevindingen zetten dan ook de geloofwaardigheid van het door u beweerde incident waarbij Albanezen uw woning binnengedrongen zouden zijn dan ook ernstig op de helling.

Ook aan uw bewering dat u omwille van uw etnische origine geïsoleerd werd – u werd op straat lastig gevallen door Albanezen, door de politie geïsoleerd, er werd een sigaret naar u gegooid en uw vriend werd met messteken bewerkt (zie gehoorverslag CGVS p. 9 en 12-14) – kan slechts weinig geloof gehecht worden. Dit blijkt immers uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Ferizaj in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Hoe dan ook hebt u geen elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u zelf nooit klacht indiende bij de politie naar aanleiding van uw problemen. U signaleerde uw problemen evenmin bij de vertegenwoordigers van de Roma- en/of Ashkali-gemeenschap in Ferizaj (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u bang was dat u nog grotere problemen zou krijgen en dat u van mening was dat de politie toch niet zou tussenkomen, is geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Er kan immers pas internationale bescherming worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput. De autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat – in tegenstelling tot wat u beweerde – de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en

internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Overigens zijn er in het regionale KP-politiebureau in Ferizaj – dat de gemeenten Ferizaj, Kaçanik, Štrpce en Shtime beslaat – verschillende Ashkali tewerkgesteld. Ook in het lokale politiebureau van Ferizaj werken Ashkali. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten verder dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Eenmalige incidenten met de politie - zoals die door u aangehaald werden - doen hieraan geen afbreuk en wijzen niet op een algemeen slecht functioneren van de KP. Bovendien betekent het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele recente incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Voorts kan er nog worden gewezen op het feit dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet dd. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo dd. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle

aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift, een "beroep tot nietigverklaringen schorsing", vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te schorsen en te vernietigen, alsook de eventuele uitvoeringsbesluiten die hiervan het gevolg kunnen zijn, en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een eerlijke behandeling, wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uiteraard niet schorsen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing vaag, nietszeggend of in feite een loutere stijlformule is. Verzoeker meent verder dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van de feitelijke gegevens onredelijk tot haar besluit is gekomen. Hij verduidelijkt dat het, gelet op de moeilijke levensomstandigheden voor Roma's, geheel onredelijk is om te stellen dat hij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade ed.. Ondanks het feit dat er theoretisch geen verschil zou mogen gemaakt worden, worden er in de praktijk immers nog dagelijks Roma's gediscrimineerd en wordt hen elke hulp of dienst geweigerd, aldus nog verzoeker.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) een voorname tegenstrijdigheid tussen zijn opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asielinstanties de geloofwaardigheid van het door hem beweerde incident waarbij Albanezen zijn woning binnengedrongen zouden zijn ernstig op de helling zet, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) ook aan zijn bewering dat hij omwille van zijn etnische origine geïsoleerd werd weinig geloof kan worden gehecht vermits uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, de veiligheidssituatie er over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven, in diverse regio's van Kosovo reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer werden gemeld en zich al lang geen veiligheidsincidenten voordeden waarbij de RAE gemeenschap betrokken was en de drie groepen zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid beschikken, (iii) hij hoe dan ook geen elementen of

feiten heeft aangehaald die aantonen dat hij geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor hem een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij zelf nooit klacht indiende bij de politie naar aanleiding van zijn problemen en hij zijn problemen evenmin signaleerde bij de vertegenwoordigers van de Roma-en/of Ashkali gemeenschap in Ferizaj, terwijl nochtans uit de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat – in tegenstelling tot wat verzoeker beweerde – de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld, klachten zonder onderscheid naar etnie worden behandeld en bovendien zowel in het regionale KP-politiebureau als in het lokale politiebureau van Ferizaj verschillende Ashkali tewerkgesteld zijn, (iv) eenmalige incidenten met de politie – zoals die door hem aangehaald werden – geen afbreuk doen aan bovenstaande overwegingen en niet wijzen op een algemeen slecht functioneren van de KP en het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen bovendien niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dan de nodige beschermingsactoren en – middelen niet beschikbaar zouden zijn, (v) het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, zoals wordt toegelicht, (vi) gelet op het voorgaande, kan worden gesteld dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet zodat kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie en de algemene situatie evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (vii) ook UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele merites moeten worden beoordeeld en (viii) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen vermits zijn identiteit en afkomst uit Kosovo niet worden betwist.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing – die in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt geen loutere stijfformule inhouden doch wel degelijk betrekking hebben op verzoekers individuele en persoonlijke situatie – op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 november 2010 (CG nr. 0916895), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.3. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern raken van verzoekers vluchtmotieven, en verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven in concreto te verklaren of te weerleggen. Immers, met de loutere opmerkingen dat hij omwille van zijn Roma-origine niet de vereiste bescherming krijgt vanwege zijn autoriteiten en er in de praktijk nog dagelijks Roma's

gediscrimineerd worden en hen elke hulp of dienst geweigerd wordt, weerlegt noch ontkracht verzoeker de verschillende pertinente motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheids situatie in Kosovo en de beschermingsmogelijkheden voor de RAE-gemeenschap. Verzoeker toont niet met concrete en objectieve gegevens aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn of dat hij daaruit niet de juiste conclusie heeft getrokken. Derhalve toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de feitelijke gegevens onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Evenmin wordt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord en hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en hij werd bijgestaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zich daarenboven voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, waaronder verzoekers verklaringen, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden. De motieven van de bestreden beslissing worden integraal hernomen en bevestigd.

3.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS